

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V KADENCJA**

Warszawa, dnia 21 czerwca 2002 r.

Druk nr 146

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Longin PASTUSIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 24. posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2002 r. ustawę o uznaniu części Półwyspu Helskiego za obszar szczególnie ważny dla obrony kraju.

Z poważaniem

(-) Marek Borowski

USTAWA
z dnia 20 czerwca 2002 r.

**o uznaniu części Półwyspu Helskiego za obszar szczególnie
ważny dla obrony kraju**

Art. 1.

1. Ze względu na potrzeby ochrony bezpieczeństwa zewnętrznego państwa uznaje się za obszar szczególnie ważny dla obrony kraju część Półwyspu Helskiego, obejmującą terytorium gminy o statusie miasta Hel wraz z przyległymi morskimi wodami wewnętrznymi stanowiącymi wody portów, zwaną dalej „obszarem szczególnie ważnym dla obrony kraju”.
2. Granice gminy o statusie miasta Hel określają odrębne przepisy.

Art. 2.

Ustawa określa zakres ograniczeń wolności i praw na obszarze szczególnie ważnym dla obrony kraju, właściwość organów w tych sprawach oraz podstawy, zakres i tryb naprawiania szkód powstałych w wyniku tych ograniczeń.

Art. 3.

1. Na obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 1, wprowadza się ograniczenia polegające na obowiązku uzyskiwania przez władającego nieruchomością zezwolenia na:
 - 1) nabycie i przeniesienie prawa własności nieruchomości,
 - 2) ustanowienie użytkowania wieczystego i jego przeniesienie,
 - 3) ustanowienie użytkowania nieruchomości,
 - 4) najem lub dzierżawę nieruchomości przez czas przekraczający sześć miesięcy, z wyjątkiem najmu samodzielnych lokali mieszkalnych, które stanowią odrębną nieruchomość,
 - 5) zmianę dotychczasowego zagospodarowania lub uzbrojenia terenu niepowodującą konieczności wprowadzenia zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
 - 6) inwestycje dotyczące linii kolejowych lub infrastruktury kolejowej, dróg publicznych lub leżących w ich ciągu obiektów inżynierskich, mostów i wiaduktów,

infrastruktury telekomunikacyjnej albo urządzeń, instalacji i sieci energetycznych, z wyjątkiem remontów niepowodujących zmian geodezyjnych terenu,

- 7) budowę, rozbudowę lub modernizację infrastruktury portowej i zapewniającej dostęp do portów.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się, jeżeli wykonanie czynności nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa zewnętrznego państwa.

Art. 4.

Czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-4, wykonane bez zezwolenia są nieważne.

Art. 5.

1. Władający nieruchomością, na której zostały wykonane bez zezwolenia czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5-7, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Jeżeli władający nieruchomością wykaze, że czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5-7, zostały wykonane po dniu objęcia przez niego władania przez inny podmiot, obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego spoczywa na tym podmiocie.
3. Jeżeli wykonanie czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5-7, odbyło się za zgodą lub wiedzą władającego nieruchomością, jest on obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego solidarnie z podmiotem, który wykonał te czynności.
4. Nałożenie obowiązku przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, o którym mowa w ust. 1-3, następuje w drodze decyzji.

Art. 6.

1. Udzielenie lub odmowa udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, następuje w drodze decyzji.
2. Jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa zewnętrznego państwa, podlegające ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych, organ wydający decyzję może odstąpić od jej uzasadnienia faktycznego.

Art. 7.

1. Organem właściwym do wydania decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 1, jest Dowódca Marynarki Wojennej.
2. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie do Ministra Obrony Narodowej.

Art. 8.

1. Każdemu, kto poniósł szkodę powstałą w następstwie ograniczeń, o których mowa w art. 3 ust. 1, przysługuje odszkodowanie.
2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się w granicach poniesionej straty.

Art. 9.

1. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 8 ust. 1, przysługuje od Skarbu Państwa.
2. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 8 ust. 1, nie przysługuje, jeżeli szkoda powstała wyłącznie z winy poszkodowanego.
3. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 8 ust. 1, ulega zmniejszeniu odpowiednio do stopnia przyczynienia się poszkodowanego do powstania szkody.

Art. 10.

1. O odszkodowaniu, o którym mowa w art. 8 ust. 1, orzeka Minister Obrony Narodowej w drodze decyzji.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje poszkodowanemu odwołanie do właściwego sądu okręgowego w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji. Do odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 11.

Roszczenie o odszkodowanie, o którym mowa w art. 8 ust. 1, przedawnia się z upływem trzech lat od dnia, w którym została wydana ostateczna decyzja odmawiająca zezwolenia na wykonanie czynności, o której mowa w art. 3 ust. 1.

Art. 12.

Do postępowania w sprawach, o których mowa w art. 3-9 i art. 10 ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 13.

1. Ograniczenia przewidziane w niniejszej ustawie mają zastosowanie niezależnie od wymagań, jakie dla czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1, wynikają z odrębnych przepisów.
2. Wydanie decyzji, o której mowa w art. 6 ust. 1, poprzedza postępowania określone w odrębnych przepisach.

Art. 14.

Na obszarze szczególnie ważnym dla obrony kraju nie stosuje się przepisu art. 19 pkt 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z 2001 r. Nr 129, poz. 1447 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253), w zakresie pozostającym we właściwości Ministra Obrony Narodowej.

Art. 15.

1. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do nabycia nieruchomości położonych na obszarze szczególnie ważnym dla obrony kraju:
 - 1) w drodze dziedziczenia przez osoby uprawnione do dziedziczenia ustawowego,
 - 2) przez cudzoziemców, na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz.U. z 1996 r. Nr 54, poz. 245, z 1997 r. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166).
2. Jeżeli spadkobierca, który nabył wchodzącą w skład spadku nieruchomość na podstawie testamentu, nie uzyska zezwolenia, o którym mowa w ustawie, na podstawie wniosku złożonego w ciągu roku od dnia otwarcia spadku, prawo własności nieruchomości lub prawo użytkowania wieczystego nabywają osoby, które byłyby powołane do spadku z ustawy.

Art. 16.

Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 17.

Traci moc dekret z dnia 6 września 1951 r. o obszarach szczególnie ważnych dla obrony kraju (Dz.U. Nr 46, poz. 341 i z 2001 r. Nr 69, poz. 725).

Art. 18.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

Marek Borowski

T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u
